gis ainult kinniselt, mille tagajärjel osa I liigi trahteritarvitajaist kahtlemata läheb II ja III liigi trahtereisse, kus viina peab müüma ka kohapääl tarvitamiseks odavalt riigi hinna eest, kinniseis pudeleis.

Arvestades seda otsustas linnavolikogu 11. III 1929 neilt linna kasuks võetud trahterimaksu vähendada I liigi restoraanidele ja einelaudadele 20%, II liigi asutistele 60% võrra, kuna puudujääk võrreldes 1926. a. tegeliku sissetulekuga, *trahteriäride liikide täiendamise ja omavalitsustele trahterimaksu tulude kinnitamise seaduse 21. XII 1928* põhjal kaetakse riigi poolt.

1928./29. a. on trahterimaksu sisse tulnud võrdlemisi vähem kui teisil aastail, mis on seletatav sellega, et viimase veerandaasta puudujääk tasuti linnale pärast eelarveaasta lõppu. 1929. maksu- ja kalendriaasta eest tasus riik linnale trahterimaksu puudujääki üldsummas 35120,94 kr.

Sissetulek lõbustusmaksust teaatreilt, kontserdelt, tantsuõhtuilt, maskipidudelt jne., mida võetakse volikogu poolt kindlaksmääratud protsentides piletite hinnast, näitab vähenemist, kuna viimaseil aastail häädtegevad ja kultuurilised organisatsioonid sellest maksust vabastatakse, tantsuõhtute ja maskipidude arv aga väheneb kohvikuis ja restoraanes pakutava tantsu arvel.

1930./31. aastal hakkas linn võtma maksuosakonna kaudu lõbustusmaksu Tartus püstitatava Vabadussõjas langenud kangelaste mälestussamba kulude katteks. See maks linnavolikogu 30. VI 1930 otsuse põhjal kasseeritakse sisse 50% suuruses linna lõbustusmaksust annetisena linna volikogu poolt 12. nov. 1928 kinnitatud maksumäärade § 9 märkuse p. p. 1., 2., 3., 4. ja 7. tähendatud pidustusilt ja ettekandeilt, millised linnavalitsue äranägemise järgi enne vabastati lõbustusmaksust.

Seevastu on tõusnud sissetulek restoraanide ja kohvikute muusikalt ja kinodelt võetava lõbustusmaksu arvel.

Kinode arv on tõusnud 10 aasta jooksul 3-lt 6-ni. Alguses võeti neilt lõbustusmaksu protsentides piletite hinnast, aga pärast, *Lõbustusmaksu seaduse muutmise seaduse* põhjal 21. IV 1922, määrati see maks aasta kohta kindlaks üldsummas — nagu trahterimaks — ja jaotati kinode vahel ära, arvestades nende asukohta, istekohtade arvu, mugavusi jne.

Äritunnististe maksu linna kasuks võeti kuni 1. jaanuarini 1928 100% suuruses riigimaksust *Põhiärimaksu seaduse* põhjal 19. XII 1919, millist maksu kõrgendati seadusega 22. XII 1920. Seadusega 25. V 1928 tõsteti põhiärimaksu 100% võrra, ilma et see linna sissetulekule mõju avaldaks, sest linn võib sellele lisana võtta oma kasuks ainult 50%.

Jõuvankritemaks võeti kuni 1. IV 1929 linna kasuks nende hobujõu päält. 26. III 1929 seaduse põhjal see maks nõutakse sisse nüüd ka küll maksuosakonna kaudu jõuvankrite tühikaalu päält, kuid kantakse üle Eesti Panka Teedeministeeriumi teedekapitali deposiiti, saates selle kohta aruanded Teedeministeeriumile. *Jõuvankrite- ja bensiinimaksu seaduse* põhjal 26. III 1929 ja selle seaduse elluviimise määruse põhjal 8. VIII 1929 jaotatakse see maks pärast ära linna- ja maaomavalitsuste vahel uulide ja maanteede korrashoidmiseks.

Tartu I, lk. 218